

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Concessione Præbendæ, Et Ecclesiæ Non Vacantis. Titvlvs VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

... Rex Anglia quid Carolum solum episcopalem vellet de
... Rex ipse à bo.
... Archiepiscopus Eboracen. honorabiliter postulavit, ut in resem-
... quæ subtraheret archidiaconatus
... Archiepiscopus autem
... Archiepiscopus autem

ferantur. Si autem Episcopus ubi ad eum spectat a, con-
ferre distulerit, per capitulum ordinetur b. Quod si ad
capitulum pertinuerit, & intra præscriptum terminum,
hoc non fecerit, Episcopus secundum Deum hoc cum re-
ligiosorum virorum consilio exequatur. Vel si omnes
forte neglexerint, metropolitanus de ipsis secundum De-
um abique illorum contradictione disponat.

CAP. III.

Beneficia vacantia conferantur, non obstante appellatione ille-
ritum, quibus promissa fuerant antequam vacarent.

Alexander III. Eboracen. Archiepisc. Consultationi tuae taliter respond. quod cum in Lateranensi concilio promissiones factæ de ecclesiis non vacantibus, sint cassatæ: prætextu appellationis eorum, qui dictis promissionibus inveniuntur, dimitti non debet, quæ ecclesiis, cum vacaverint, de personis idoneis ordinentur.

CAP. IV.

Si scribitur ei, ad quem spectat collatio, dato executeur ad pro-
videndum per presentationem literarum collatori factam, ad faci-
endum præbendam: ita quod collatio alteri facta non tenet, h. d. secundum
verum intellectum, vide ca. si capitulo eod. tit. in 6.

Innocentius III. præpositis & capitulo Cameracen.

Proposuit a nobis T. Presbyter, quod cum C. Papa præd. nosseret pro receptione ipsius in fratrem, & adignatione præbendæ ad donationem vestram spectantis in ecclesia vestra proximo vacatura mandatum Apostolicum vobis destinasset, decano Remensi executeur concessio, decanus ipse vos contumaces inveniens, ipsum de præbenda primo vacatura in ecclesia vestra, quæ ad donationem capituli pertinet, auctoritate Apostolica investivit: [1 & 7.] Sed cum præbenda quæ ad donationem vestram spectabat, in ecclesia Cameracen. vacasset, eam alii assignatis: [2 & 7.] Idem [autem] præd. nos. quod ab eodem decano factum fuerat, ratum volens haberi, collationem præbendæ factam a vobis penitus irritavit, & eum de ipsa per anulum investivit. Licet autem intentionis nostræ non sit investituræ de vacaturis factas contra canonum instituta ratas habere, qui secundum plenitudinem potestatis de jure possumus supra jus dispensare: attendentes tamen quod idem Presbyter non de vacatura, sed de vacante per præd. nos. fuit investitus, utpote quæ post cassationem concessionis a vobis factæ intelligebatur vacare: mandamus, quatenus amoto ab ea præbenda quolibet detentore, eam ipsi cum plenitudine honoris canonici assignetis.

[1 Sed cum ipse decanus morte præventus, in negotio ipso ulterius non potuisset procedere.]

[2 Cum autem propter hoc idem Presbyter ad ejusdem prædecess. nostri presentiam accessisset, sicut ex literis eius nobis innuit.]

CAP. V.

Semestre ad eligendum seu conferendum a jure præsum non currit legitimi impedito, nec incipit curere, nisi à die mortis vacatarii, h. d. Et est textus multum allegabilis & quotidianus.

Idem P. sancta M. in vno lata Dis. Card. Apost. sed. leg.

a In Cod. Barb. stat. ubi ad eum spectat collatio. b ordinatur. c C. 39. eod. tit. de appell. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 47. c. 7. d Ca. 1. eod. tit. in 3. compilat. & Vid. Fredericum consil. 299. e De hoc articulo, vid. Felimon in c. postulat. infra. De refer. vers. quartus casus. Adde notus hujus loci, quibus declaratur glossa in verbo dispensare.

DE CONCESSIONE PRÆBENDÆ, ET ECCLESIAE NON VACANTIS.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Minorum sunt in beneficium varientis, deponendus est.

Gelasius c. Papa ad Ro.

Qui d. in vivorum sacerdotum loco ponuntur, hoc ipso sunt ab ecclesiastica communione pediti, quo se passi sunt successores vivis sacerdotibus adhiberi.

CAP. II.

Beneficia non vacantia concedi vel promitti non debent: & cum vacaverint, cessare debent intra sex menses: quibus elapsis de Episcopi ad quatuordecim, & contra, demum ad proximum superiorem debeat collari.

Ex Concilio Lateran. 4

Nulla vel ecclesiastica ministeria, seu etiam beneficia vel ecclesie tributantur alicui, seu quovis modo, antequam vacent: Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cuius locum & beneficium se creditur successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus generalium inveniatur inhibitorium, turpe est, & divini plenum animæ veritione iudicii, si locum in ecclesia Dei futuræ faciens expectatio habeat, quam ipsi etiam genti hunc condempnare curant. Cum verò præbendas ecclesiasticas, seu quolibet officia in aliqua ecclesia vacare contingerit, non diu maneant in suspenso, sed intra sex menses personis, quæ dignè administrare valeant, con-

a Ca. 2. eod. tit. in 3. comp. b institutus. c In uno venitur. d Ca. eod. tit. in 1. comp. & c. 2. de state & qualitate in 1. comp. e sub Alex. III. c. f Ca. 2. eod. tit. in 1. comp. g concord. Conc. Trid. sess. 34. de reform. c. 19. ubi hoc decretum reprobatur, & d. d. dispensanda. eod. tit. l. 6.

Via a diversitate corporum, diversitas sepe sequitur animorum: [1 & infra.] Conquerantur inter cetera Eboracen. Archiepiscopus, quod cum ad eum in ecclesia Eboracen. & aliis suis ecclesiis collatio pertinet praebandarum, tempore suspensionis ipsius, & postmodum etiam quidam praeter eius auctoritatem se intruderunt & in ipsius: [2 & infra.] Mandamus, quatenus eos, qui praebendas vel dignitates ecclesiae Eboracen. vel aliarum ad donationem eius spectantes praeter auctoritatem acceperunt & ipsius, ad eas resignandas monitione praemissa per excommunicationis sententiam, & subtractionem aliorum beneficiorum, non obstante confirmatione a sede Apost. obtenta sub forma communi, qua confirmat beneficia & praebendas, sicut iuste & pacifice possidentur, appell. re. compellas: Nisi forte aliqui ea vel speciali mandato Apo. sed. vel auctoritate Lateranen. concilii ab Eboracen. capitulo sint adepti: Sic tamen, ut tempus suspensionis in sex mensibus nullatenus computetur: cum illa Lateranen. concil. constitutio contra negligentiam fuerit promulgata: & d. tunc si voluerit, non tamen valuerit Archiepiscopus ipse in conferendis praebendis uti propria potestate: a qua & si fuerit, sua culpa praebendarum erat donatio devoluta: sed ad illum tempore suspensionis si illius, praebendarum donatio pertinebat, qui praeter eius desidia & negligentiam poterat praebendas donare. Tempus etiam quo ad Apo. sed. accessit, & apud illam permansit, vel recessit ab illa, infra sex menses nullatenus computetur. Semestre autem tempus non a tempore vacationis praebendarum, sed a tempore ipsius potius voluntatis computari.

[1] **R**e plenitudine recte facta jurisdictionis in plures diocesis videtur, sed in uno potius collata viget, Apo. sed. Dominus in 8. Pars interfectionem ecclesiarum & custodiam Christi fidelium magisterium continet & primatum: qua retenta sibi plenitudine potestatis ad implendum laudabilem officium pastorale, quod in omnibus iam constituit eam debent, multos in partem sollicitudinis evocavit, sicut suam dispensationem & honorem in alios: ut nihil suo iuri subtraheret, nec jurisdictionem suam in aliquo minoraret. Cum autem ex suscepta auctoritate officio tam singulari quam singularium mater iusta petentibus, iustitiam nec posse nec debet denegare: cum iustitia & iudicium sit preparatio sedis eius: nos qui ad eius regimen sumus, licet immeriti vel insufficere, assumpti, fratibus & Coepiscopis nostris ad nos clamantibus non possumus in iustitia non adesse, aut quod iuste postulaverint non audire, ne si forte circa exhibendam eis iustitiam fuerimus inveni remissi: ipsi quae, negligentes inveniamur reddendus vicibus subditorum, & commissam nostrae sollicitudinis partem minus laudabiliter exequantur, si forte, quod absit, nos viderint vel declinare a iure, vel non audire iustitiam postulantem. Hac autem ratione diligenter induiti, venientes ad Apo. sed. ven. s. n. Eboracen. Archiepiscopum benignè recepimus, & multiplices curavimus eius querelas audire. [2] Et in hoc & in aliis iuris eius non modicum derogaverunt, quidam etiam in quasdam abbatis dice. Eboracen. post interpositionem ad nos appellationem irreverent, qui ab eo nec confirmationis munus, nec benedictionis gratiam postulaverunt. Volentes igitur eisdem Archiepiscopo per nos sollicitudinis industriae providere, dis. v. per Apo. sed. de sta. nos. com.]

CAP. VI.

Non valeat littera ad beneficium impetrata, quae de alterius oblatam facti possessione non faciat mentionem, hoc dicit, secundam verum & communem intellectum. Et est textus multus: de quo vide Calderinum conf. tit. de verb. sign. c. receptum, d. Codex Barbaria ita: & tunc si voluit non tamen valet, etc. e. fuit, f. ipsius, g. vid. l. pupillus ff. de priv. etia. & l. grav. ff. de his qui in infam.

rim allegabat, & habet materiam questionum: & per se multum saluta.

Idem Basilien. a. Episc. & Abb. S. Marci.

Cum & nostris fuerit olim auctoritate Lateranen. concilii confirmata, ut secundum statuta Lateran. concilii ad nos devoluta: Episcopo & canonicis mandavimus, ut praeposituram ipsam thesaurariam conferrent, quibusdam super hoc excommunicationis: & infra. Verum praefati Episcopus & canonici receptis praeposituram praedictam non viderunt, quia licet ille, qui praeposituram praedictam fuisset adsumptus, ad ipsam tamen praeposituram consecrationem suam demum fuerat ab ipso canonice factus, & eam sicut antea possidebat. Quod illi canonici dicentes contrarium esse tui, ipsam praeposituram de iure vacantem auct. Apo. praefato thesaurario tradiderunt: [1 & 7.] Auditor igitur super hoc datus auctoritate nostro decrevit, ut a memoriae excommunicationis factum literat obtentu litterarum nostrarum, ex parte & falsi suggestionem, & veri suppressionem licet impetrata, cum praepositura illa non vacaret de iure, ipsa illis possessio plus habet facti, quam iuris, licet non tamen & inane. Nos vero sententiam eorum non habentes, mandavimus, quatenus nisi veridicam forem sufficienter ostenderit, quod vel ex indagatione illa, vel ex alia iusta causa & necessitate, vel ex consecrationem suam praeposituram concessit licet non tamen, ipsum ad resignationem ipsius se sponte vel compellatis. Deinde Lausan. capitulum ad mandatum eam thesaurario supra dicto diligenter mandavit, procuratis.

[1] **I**n cuius praesentia cum praedicta & alia super hoc eadem Subdeaconi nostri relata, monemus pariter ad nos, quod postquam dominus suus Sedes. Episcopus, qui praefatus fuerat Lausanen. fuit in Episcopatum consecratus Lausanen. ei praeposituram illam iterum concessit habendam, quae in ecclesia sua, nec non & antiquam consuetudinem antea in Episcopo Lausanen. videmus cum plurimum vicibus & in ecclesia sua, quod a canonice sui factum fuerat super hoc videtur: cui tanquam praeposito a canonice etiam praeposituram illam impensum. Memoratus vero thesaurarius praeposituram illam suam Rom. accedens, & suppressionem monuit, quae facta praeposito quam a canonice illa, nobis praeposituram illam suggestit: quare super assignanda praepositura sui praeposituram a nobis, quae nulla ex coactis proponatur, ut praeposituram & falsi suggestionem obtineat: monemus pariter praefatum Sedes. Episcopum, ne iustitiam, utilitatem, necessitatem, consuetudinem, quae thesaurarius praeposituram, monemus pariter ad nos, quatenus praeposituram illam praeposituram, & vacantem thesaurario Lausanen. ad nos, ad quem fuerat secundum statuta Concilii Lateranen. devoluta, concessam: ratumque super praepositura praeposituram, quod dicitur Sedes. Episcopus ad praeposituram illam, quae fuerat ad resignationem ipsius accepta, post acceptationem suam minime accepisset, cum super hoc in lausanen. concilio iustitiam repugnet, dicebat etiam praeposituram illam a ratione vacare, eo quod illi quorundam erat demum, non tamen Episcopum concedere praeposituram, cum secundum statuta praedicti, qui receperit, dicebat quod vacare lausanen. concilio accepit amittere: qui dedit, legendus praeposituram praeposituram etiam multis assertionibus, quod praefatus Sedes. Episcopus habet etiam multis assertionibus, quod praefatus Sedes. Episcopus, confutendo & necessitas, quae monemus in parte praeposituram allegabat, minime faceret: cum hoc praeposituram suffragana, quam sua causa vera subdita videtur, quae praeposituram, ut quod a supra dicto praeposituram praeposituram.

a. alia: Basil. Episc. alia: Basilien. & Lausan. Episc. Abb. & c. g. cod. tit. in. comp.

ad aliam, statim prior vacare incipiat, an per sententiam debeat a iudicari. a eadem, an propter confirmationem huiusmodi, quae superius est expressa, praebenda illa dici debeat non vacare: nos consilium voluimus. Cum igitur ita est, praebenda illa etiam non de facto, de iure tamen vacare noscatur: mandamus, quatenus dictum praepositum, ut illam sine difficultate resignet, appell. recogatis: quam, cum de facto vacaverit, clerico memorato conferre curetis.

[1 Si Canonici quibus super hoc scribimus, id exequi non curarent, Heriberto praeposito & quibusdam canonicis ipsius ecclesiae cum ipso D. & Magistro H. canonico ipsius loci in vestra propter hoc praesentia constitutus sic fuit.]

[2 Et super hoc partes consueverunt, fuit etiam ab una parte praepositum, quod ipse praepositus prae praebendam illam aliam praebendam habebat praeposita comexam, quam inficitatus est esse praebendam. Praterea fuit allegatum de iure, quod ex quo idem praepositus de minori ecclesia vocatus fuerat ad maiores, prima praebenda de iure inciperat vacare iuxta canonum instituta: deinde de iure ex parte clerici allegatum, primam fuisse ordinationem eiusdem ecclesiae ut in eadem non esset persona, praepositus scilicet cum duobus fratribus, qui ordinatio inlatenus servaretur, nisi diceretur, illa praebenda vacare.]

[3 Ex quo super hoc inquirere videtur, simul excommunicationis stringens. Unde obiectabatur clerico memorato, quod propter hoc sententiam excommunicationis incurrisset, sed ipse talem confirmationem intervenisse negabat, qua etiam si intervenit, assereret eam non tenere de iure.]

CAP. X.

In ecclesia non numeratis vacatio praebendarum, seu canonicatum possibilibus non est: nec sit ibi devolutio ad superiorem ex negligentia semestri in non providendo ecclesia de ministris. b. d. & est casus notabilis.

Idem Episc. & Archiepiscopo Papien.

Ex parte b. Hallenen. ecclesiae nostris est autibus inimitatum, quod cum quaedam praebenda in ipsa per quatuor annos, & amplius vacavissent, Hallenen. Episcopus quosdam ibidem instituit, credens sibi hoc ex Lateran. concilio licere. Instituit autem scientes, non esse firmam institutionem huiusmodi, ad Mediolan. Archiepiscopum recurrerunt: qui eosdem in canonicos Hallenen. ecclesiae ordinavit, & in corporalem possessionem praebendarum induxit, capitulo eiusdem ecclesiae praebente adfensum s. tribus tantum exceptis, qui se in institutioni huiusmodi opponere curaverunt: [1 & f.] Tandem utraque pars concorditer est confessa, quod in praedicta ecclesia non erant distinctae praebenda, nec canonicorum numerus erat certus.

Nos igitur intelleximus evidenter, statutum Lateran. concilii de beneficiis ultra sex menses vacantibus, locum in hoc articulo nullatenus habuisse, et si forte Hallenen. ecclesia canonicorum pateretur defectum. Unde institutio per Archiepiscopum, vel Episcopum facta, occasione concilii memorati, carere debet robore firmitatis. Quia vero totum capitulum, tribus exceptis, praedictorum receptionem adfectat, nec ab illis tribus aliquid rationabile contra ipsos obiectum est & ostensam: mandamus, quatenus si Hallen. ecclesia suppetant facultates, secundum consuetudinem hactenus observatam, praedictos clericos pro canonicis faciat haberi.

[1 Tres illi dicebant electionem debere cassari, quia nec Episcopus nec Archiepiscopus supra dicti de concessione Lateranen. concilii tunc in ordinatione illa poterant praesentem ecclesiam ordinare, cum utroque extra tempus eis indultum a canonis, in ordinatione fuerit negligens & remissus. His vero altera pars dicebat, quod licet in-

a Abjudicari legitur in omnibus manuscriptis. & ponitur pro auferri, quod & series indicat, unde colliges perperam in aliquo vulgato legi adjudicari, in alio, abdicari: quod est suavis. b C. 7. eod. tit. in 3. comp. c Constituit. d Constitutum. e Lateran. Concil. sub Alex. III. c. 8.

stitutio Episcopi non valet, Archiepiscopus tamen infusus de praebenda, quod quia tempore ei indultum a canonis, si a tempore praepositi declaratum fuerat, non curabat. His autem super praepositi.

CAP. XI.

Habere potestatem conferendi, potest de iure alteri maiorem conferendi primam beneficium, quod valet.

Idem Episcopo & capitulo Landen. a
Constitutus b in praesentia nostra h. ad aliam ecclesiam vestra canonicis humiliter inimus, quod frater Episcopus potestatem ei dedidit facere dicitur, ut reddi praebendam, quae primo in ecclesia vestra vacatura: & Rhemen. Archiepiscopo, tunc Archiepiscopo, vobis filii capituli d. auctoritate nostra precepto, ut praebenda ipsa vacaret, personam illam, cui voluerit conferre, sine interpositione alterius personae reciperet ad ipsam: [1 & f.] Quocirca mandamus, quatenus personam illam, cui memoratus h. faceret praebendam, cum contigerit eam vacare, & dixerit conferendam, sine contradictione qualibet admittat, & tu interim frater Episcopus, praebendam illam contra formam concessionis tunc concessit, non sumas: [2 & f.] Quia vero concessio illa in consequentiam tractatur, licet postea in canonice sanctionis s. per quam prohibetur de beneficiis concedi sine promitti antequam non mutemus, quod huiusmodi occasione mandamus, quod praebenda continet personalem, fraudem adhibere volumus, beneficium concedatur g.

[1 Affirmat etiam eodem Subdiacono, quod cum esset ad subdiaconum sedem accessurus, ipse sibi praevenerat, quod Archiepiscopo, si forte interim aliquam praebendam vacare praebendam, eam nulla conferret, nec non si acciperetur aliquo praesentatione ad illam, nisi quatenus dicitur Sub. praesentationem.]

[2 Alioquin moveri nos dicit, si n. cancellarius h. d. canonice Parisien. dedisse in mandatis, ut nos ad nos appell. re. compellens, in irritum rediret, si quod praesentationem a praefato Subdiacono ad nos legitime acciperetur concessiones sibi factam de sacerdotibus praebenda in statuatum.]

CAP. XII.

Lateranensis concilium de beneficiis ultra sex menses vacatis ad Episcopatum non extenditur.

Idem.
Dilectus b filius Magister G. canonicus vestrum suggestit, quod Episcopo vestro vram mandatum, in ingresso Archiepiscopum sanctae Severinae, quod propter negligentiam vestram ad ipsam accipiendam auctoritas devoluta, in Episcopum vestrum legit eundem. Nos igitur attendentes, quod canonice Lateranen. concilii ob Alexandri. Papa contra negligentiam ditus, ad Archiepiscopatum vel Episcopatum non hinc extendi, sed ad personatum alios & minorum ecclesiarum beneficia coactarii, electionem huiusmodi vestram volumus exigente.

CAP. XIII.

Non valet promissa beneficii vacatio.

Idem Fratri i. Hellen. & Superiori S. Fructi.
Ex h. tenore litterarum vestrarum accepimus, quod Abbatem & conventum de Bello ex altera, super pro-

a Landanen. ad Landen. b Cap. 7. eod. tit. in 3. comp. c. d. ita quae primo esse in vestra ecclesia, vacat. d Capitulum. e dicitur s. in Conc. Lar. sub. Alex. III. c. 8. & c. 9. eod. tit. in 3. comp. f. s. de refon. capto. g. Tribuitur. h. C. 9. eod. tit. in 3. comp. i. Priori Heli. & Subpriori S. Fructi. alia: Promissa dicitur pro prioris S. Fructi. vacat. k. C. 8. eod. tit. in 3. comp.

Honorius III. Episcopo & propositio capituli Cameracen.

Ubi dilecti in Christo filii comitissa Flandren. a fecerit promissiones de non vacantibus beneficiis ecclesiarum, in quibus jus obtinet patronatus, & donatione eorum in manibus possiderit alienis. Mandamus quatenus id irritum decernentes, inhibeatis eidem, ne similia de cetero attentare presumat.

NE SEDE VACANTE ALIQUID INNOVETUR.

TITVLVS IX. CAP. I.

Vacante sede status eius mutari non debet. Innocentius III. Priori & conventui c. Glaston.

NOUIT ille, qui scrutator est cordium, & cogitationum secretorum, quod licet C. prax. no. ecclesiam vestram exerceat cathedralis, ipsam Bathoniensem ecclesiam uniendo, ut idem esset Episcopus utriusque: quia tamen hoc unio adferebatur a nobis in grave prejudicium Glaston. ecclesie redundare, cum per ipsam dissolveretur religio, & fraudaretur elemosyna, & hospitalitas tolleretur: nos ad relevandum ecclesie vestre statum cepimus intendere diligenter: [1 & infra.] Vos autem post obitum Bathoniensis Episcopi humiliter postulatis, ut quia tempus advenit, quo sine scandalo ecclesie vestre ruina poterat relevari, cum & Bathoniensis ecclesia id ipsum pariter postularet, Rex quoque cum regni magnatibus, & quidam Episcopi cum multis Abbatibus deposcerent illud idem, ut unione penitus dissoluta, monasterium vestrum reduceremus in statum antiquum, sub Abbatis regimine gubernandum. Attendentes igitur, quod Episcopali sede vacante, non debet aliquid innovari, cum non sit, qui Episcopale jus taceatur, maxime ne plus fuisse persona, quam ecclesie videremur, si quod eo vivente concessimus, post obitum eius subito mutaremus: petitionem vestram nequivimus exaudire, auctoritate predicta indulgentes, ut cum Bathoniensis ecclesia de presule fuerit ordinata, jus vestrum apud sedem Apostolicam profectum facultatem liberam habeatis: interim autem sub cura prioris idem monasterium gubernetur.

[1 Et quoniam alibi videretur ut subit p. nostri evocaverimus in hac parte statutum, cum ei quantum cum Deo possimus deferre volumus, sicut & volumus, quia quantum cura Dei petunt nobis vestri defrenti succedere, invicem unione manente, sic de ceteris desponsimus, quantumcumque, bo. me. Savarzo Bathoniensis Episcopo displiceret, frequenter ob hoc ad sed. Apostol. laborante, quod status ecclesie vestre videbatur in melius relevatus. Vide post diversos tractatus & deliberationes multiplices, quod per providos & honestos auctores nostri mandata super hoc exitis ordinatum, ad petitionem ejusdem Episcopi postquam aliud a nobis non potuit obtinere, Apostolice tandem curavimus munimine roborare.]

CAP. II.

Beneficia sibi ad collationem pralati, non possunt conferri per capitulum sede vacante.

Honorius III. Episcopo & Magistris V. & S. Canonici Suesonien. h.

ILLA devotionis sinceritas: [1 & infra.] Ecclesiam sancti Leucini, de qua Magistrum R. donationis nostre gratia precedente prabendæ nomine de mandato nostro Capuanus Archiepiscopus investivit, sibi

a Flandrorum. b al. ut similia de cetero attentare non presumat. c al. Glaston. d Cap. i. eod. tit. in 3. comp. f. 17. g. d. ita: Episcopo Cam. & Magistr. & al. al. Calmen. h al. Suesonien.

nonne recedebat ipsius. [1 & 7] Dicitur clericus post litteram consensam chartam quandam Monachorum exhibuit, continens quod primam ecclesiam ad donationem ipsam spectantem assignarent eidem: [2 & infra.] Nos igitur attendentes, quod promissio predicta non tenet, neque contra statuta Lateran. a concilii attentata: mandamus, quatenus memorato clerico super hoc silentium imponentes, ab impetitione ipsius dictos Abbatem R. Monachos absolvas.

[1 Vbi dicitur committendum.]

[2 Nihilominus per idoneos testes probati, ipsos post promissionem que, licet potuerunt velle, sibi quatenam super hoc admoniti servari presidi: quare dictos Abbatem & Monachos ad assignandum sibi redactionem x. marcharum eorum instantia postulabat. Sed ad nos per litteras ipsorum, quod ratione promissionis hujus, utpote illa contra Lateran. concil. statuta, qua probati per chartam exhibitam videbatur, nos non poterat convenire asserentibus: alii vero memoratum sententiam super hoc fuisse hinc inde coram nobis pronuntiatam, nos quod iuris in hoc articulo dubitantes in neque ipsi aliter procedere voluissent, donec super hoc reciperetur non praesentationem voluntati: nos humiliter supplicasti, ut quod in his litteris per nos agendum vos dignemur per litteras reddere litteras vestras.]

CAP. XIV.

Quibus pralati, qui promittunt providere cum poterit. Idem.

CONSIDERANS ad Apollon. sed. R. clericus suam nobis Administrationem monstravit, quod cum promissis non provideret eidem in ecclesiastico beneficio cum possessione, licet per litteras judicis delegati inde confectas liquidis appareret: [1 & infra.] Nos autem confidentes, quod aliud est prælaturam promittere beneficii collationem cum poterit, aliud cum vacabit: cum in multis casibus se facultas offerre possit, in quibus collationem esse in expectatione vacaturi beneficii differenda: mandamus, quatenus memorato R. (cum poteritis) ecclesiasticum beneficium adignetis.

[1 Vbi dicitur si habentem esse non curasti, allegantes coram pralato, quod talis promissio vos nullatenus obligaret, cum videretur esse falsa contra Later. Conc. statuta, quod promissionem inhibere non vacante beneficiis.]

CAP. XV.

Si aliquid prælaturam, ut pralatum, potestas conferendi prælaturam, de uno ad alterum lapsu temporis non transit: scilicet si prælaturam concessit, ut canonice: quia tunc de capitulo transit ad prælaturam, nisi cum veniat ad. d. & est tunc multum allegatum. Idem.

PRESBITERUS & per sed. Apollon. edoceri, ut cum ad vos Archiepiscopus vestrum simul, donatio prabendæ ecclesie vestre pertinet, utrum prabendæ vacantis tempore penes Archiepiscopum ipsum remaneat, si quis interim semelre tempus neglexerit ordinare? Ad quod breviter, quod si vos & idem Archiepiscopus inter tempus prælaturam, circa hoc negligentes extiteritis, licet nec ab illo ad vos, ita nec a vobis ad illum potest devolvitur conferendi, sed secundum statuta Lateran. concil. d. ad superiorem transit donatio: Nisi forte Archiepiscopus non ut prælaturam, sed ut canonicus votum jus habeat conferendi e. Et in hoc casu cum doctores impediunt, dolus ei suffragari non debet.

CAP. XVI.

Quid non potest prælaturam promittere se presentatum aliquem ad beneficium vacantem, ut non dare potestatem presentandi auctorem beneficium vacante.

a Sub Alex. III. c. 8. & nunc contra Conc. Trid. sess. 24. de ref. cap. 1. b Ca. eod. tit. in 4. comp. c Ca. 2. eod. tit. in 4. comp. d Sub Alex. III. c. 1. e Virum donata ambulatoribus, cedant eorum more, nisi variis oporuit. in l. si veri, §. item quidquid. ff. sol. man. c. p. in l. qui proprio. ff. de precar.